

МИЛЕ МАРКОВСКИ НА КРАЈА НА СВЕТА

chitanka.info

Повиках платноходката. Много ми се зарадва. От радост наду платната. Издаде писък, който събуди заспалите треви.

Обясних ѝ какво трябва да направи. Разбира се, че веднага се съгласи. Започна да се приготвя.

По това време Рибата си топеше нозете във въздуха.

Бяхме на края на света. Една крачка само, и кои знае къде и в какво щеше да пропаднем.

Рибата чукна камъче в камъче.

— Добър ден! Заповядайте! — рече духът на вълшебника.

— Ще трябва да духаш!

— С цялата си сила!

Качихме се на облачната платноходка.

Полетяхме. Силна струя въздух ни тласкаше напред. Духът на вълшебника наистина силно духаше и ние гледахме как земята се смалява.

— Добре ли се чувствувате? — попита платноходката.

Розови, жълти, червени и сини облаци ни правеха път. Свеждаха глави, поздравяваха ни. А ние, храбрите облакоплувци, летяхме между цветните коси на облациите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.